

zač! Nejsou o nic menší násilníci a pokrytci než já. Kdekdo tady podvádí, lže, bije manželku a chodí se vožrat do putyky.“ Zvýšil hlas. „Měli byste viset se mnou, lotři!“

Černý Sam se na něj podíval a zamračil se. „Učiň pokání, bratře. Dokud je čas,“ požádal ho smířlivě.

Písař bezbarvým hlasem předčítal rozsudek. Odříkával sáhodlouhý seznam zločinů, kterých se oba vyvrhelové dopustili. Vražda, přepadení, loupež, zmrzačení, další vražda... Samovi se znovu před očima mihlo každé krveprolití, jehož se zúčastnil. Po čele mu stékal pot a ruka ho bolela čím dál víc. Patří mu to. Zasloužil si šibenici nade vši pochybnost. Jenže to by bylo příliš snadné.

Za celou dobu nedostali ani jedinkrát napít. Riko už se málem skácel na zem únavou a začínal předčasně připomínat mrtvolu. I Sam viditelně slábl. Mistr popravčí si toho všiml a popohnal písaře, který už nudil i obecnstvo. Potom přistoupil k odsouzeným.

„Odpustíš mi, pane?“ zeptal se tiše Samuela. Pod popravčí kápí se skrývaly vyděšené oči.

„Není ti co odpouštět,“ odvětil rytíř. „Neděláš nic nekalého.“

Kat si viditelně oddechl. Přešel k padlému knězi, aby se ho optal na totéž. Ani tu otázku nestihl dokončit, jelikož Richard mu skočil do řeči:

„Neodpustím. Jsi vrah a budeš se smažit v pekle. Tak jako já.“

Vyřkl to z posledních sil a vzápětí div neomdlel. Stejně jako popravčí, který se po tom obvinění otrásl. Poslední slova odsouzence. Ne, *kletba* odsouzence. Samuel naposledy vybidl svého druha, aby se kál.

„Máš pořád šanci projevít lítost,“ upozornil ho. „Blíží se poslední hodina.“

Riko neodpověděl. Kat je postavil na vysoké stoličky a navlékl jim na krk oprátky. Utáhl je těsně, takže se provaz Samovi zařezával do krku. Zato Richard ho sotva vnímal, oči už měl podlité krví a zastřené.

„Tak ty tvrdíš, že se něco stane?“ zamumlal směrem k bývalému kumpánovi. „Někdo nás zachrání? Tak to by si měl sakra pospíšit. Kristepane!“

A pak mistr popravčí odkopl stoličku. Dav se rozkřičel radostnou hrůzou. Matky zakryly dětem oči.

Chudák kat žádá odsouzence na smrt o odpuštění.

Přestože popravuje odsouzené trestance, obává se totiž mistr popravčí, že jeho zaměstnání ho nutí hřešit, a uvrhává ho tedy až na samu hranici pekel. Obvykle proto od hříšníka dostane kromě odpuštění i minci nebo dvě, to jest platbu za cestu na druhou stranu opony smrti. Hrozná věc, již se každý popravčí obává, je odsouzenecovo prokletí. Jak známo, odsouzenec těsně před smrtí má velkou moc – jeho prokletí tudíž může ublížit mnohem víc než za běžných okolností. Kati proto svým svěřencům raději slibují rychlou a pohodlnou smrt.

